

De VLOKKIES

Korte inhoud:

Bij de, min of meer, aso familie Vlokkie staat de (financiële) nood hun bijna aan de lippen. Uit bittere noodzaak is pa Vlokkie, in de kelder, een hennepkwekerij begonnen. Maar dat is nog niet genoeg. Op aanraden van zijn vriend Koos heeft hij een "sexlijn" opgezet die maar niet van de grond wil komen. Op de eerste plaats moet hij zijn vrouw en dochter Maureen nog zien te overtuigen om de gesprekken te voeren (hij probeert dit op een ludieke manier op te lossen) en op de tweede plaats wordt er niet gebeld!!

Het wordt nog erger als zijn schoonmoeder een paar dagen komt logeren. Oma is een echte kletsmajoor en mag daarom niet weten wat er in de kelder gebeurt en wat de telefoon gesprekken inhoudt. Uiteraard leidt dit tot hilarische taferelen.

Maar het wordt nog erger voor pa Vlokkie als Tobias, die agent is, opduikt. Echter de rampen zijn niet meer te overzien als Tobias en Maureen verliefd worden.

En dan komt Tobias met een bericht dat inslaat als een bom!!

Spelers:

Theo Vlokkie: vader. Ruwe bolster blanke pit. Is dol op z'n dochter

Nellie Vlokkie: moeder. Zorgzaam type.

Maureen: dochter, vlotte meid. Niet te beroerd om een handje toe te steken.

Riek: oma. Kletsmajoor en nieuwsgierig type.

Tobias: politieagent.

Decor:

Stelt een eenvoudige, sobere huiskamer voor. Erg rommelig en kitscherig ingericht.

Links is de deur van keuken. In achterwand de deur van binnenkomst met daarnaast een raam.

Rechts de deur naar kelder.

Verdere inrichting naar eigen inzicht.

Alle rollen, behalve van Tobias, kunnen in het plaatselijke dialect gespeeld worden.

<p><i>De schrijver wil benadrukken dat enige gelijkenis met bestaande personen dan wel gebeurtenissen berusten op toeval.</i></p>

EERSTE BEDRIJF

THEO: *(op deur kelder, brengt gieter naar keuken, even later op zonder gieter, kijkt horloge)* Nou moet ie er toch onderhand zijn. *(loopt richting deur opkomst, telefoon rinkelt)* De telefoon. En nu? *(aarzelend)* Maar oppakken denk ik. *(in hoorn)* Ja? .. O ben jij het Koos. ... Ik wilde net gaan kijken. ... Is dat echt zo? ... Nou ik heb nog niks gehoord of gezien. Maar ja het is ook pas een begin. ... Zoveel bij jou al? ... Dat meen je niet. Nou ik klap al in m'n handen als ik de helft heb. ... Dat duurt ook zolang niet meer, deze week of volgende week. Jij kende iemand die ze afnam he? ... Ja dat is waar eindelijk betere tijden. Oké, doe ik dag Koos. *(hoorn neer en fluitend af deur opkomst, op met krant in handen)* Zo nu eens kijken of hij erin staat. *(aan tafel zitten en lezen)* Nee he weer minder. De uitkeringen worden weer gekort. De benzine duurder, het gas duurder, en shag is ook al niet meer te betalen. Waar moet het in dit land naar toe? Ze dwingen je om gekke dingen te doen. Maar eens kijken of ie erin staat. *(bladert in krant, lezen)* Ja hier staat ie. *(trots)* Nou ik moet eerlijk zeggen dat ik...

NELLIE: *(op deur opkomst)* Zo daar ben ik weer. Goh wat was het druk bij de dokter.

THEO: En wat wist hij?

NELLIE: Niks bijzonder. Dat zei ik je toch al. Een paar dagen rustig aan doen en dan moet het weer over zijn. Nog iets bijzonders in de krant?

THEO: *(wijst op krant)*

NELLIE: *(dichterbij, dicht bij krant hangen)* Wat bedoel je nou?

THEO: *(wijst weer)*

NELLIE: *(nog dichterbij op krant, prevelt)* Maar.. maar dat is ons telefoonnummer.

THEO: Klopt.

NELLIE: Dat klopt? Ons telefoonnummer staat onder de sexlijnen? En jij zegt dat het klopt?

THEO: Ja, we hebben vanaf nu een sexlijn.

NELLIE: Wij? Een sexlijn? Maar.. maar hoe kom jij daaraan?

THEO: Nou volgens Koos...

NELLIE: O nee he weer die Koos.

THEO: Ja Koos. Die kon heel goedkoop minuten inkopen bij een vriend van hem en die weer van een andere vriend. Die schijnt bij zo'n centrale te werken en kan wat schakelaars en wat kabeltjes omzetten. Zodoende kon ik ze ook weer heel goedkoop inkopen. Maar goed ik zal niet al te technisch worden want dat snap jij toch niet.

NELLIE: Net alsof jij zou technisch bent. Je kunt maar net een nieuwe lamp in een fitting draaien zonder dat er kortsluiting van komt.

THEO: *(wrijft handen)* Met die lijn gaan we binnenlopen.

NELLIE: O ja? Net als toen we honden gingen fokken zeker? We hebben ons blauw betaald aan de dierenarts. We waren z'n beste klant sinds jaren.

THEO: Hoe kan ik nu weten dat dat ras zo zwak was?

NELLIE: Omdat je die van je vriend Koos gekocht had. Zo gauw hij ertussen zit deugt er iets niet. Net zoals met die sexlijn.

THEO: O nee? En wat deugt er volgens jou niet aan de sexlijn? Daar is niks mee. De telefoon staat hier in huis dus daar is niks mis mee.

NELLIE: Nou je vergeet één ding.

THEO: Vergeten? Zou niet weten wat?

NELLIE: Op de eerste plaats hoe kom jij aan het geld om die belminuten te kopen? Op de tweede plaats hoe kom jij aan meisjes om die telefoon te beantwoorden. Denk maar niet dat die voor een appel en ei komen. En op de derde plaats zal er wel weer iets niet kloppen want die Koos zit ertussen en dan is het mis of loopt het mis.

THEO: Geef toch niet steeds af op m'n vriend. Hij heeft het beste met ons voor. Wie heeft die plantjes bijna voor niks weggegeven? Nou? Nou? Toch maar mooi Koos.

NELLIE: Die plantjes? Weggegeven? Allicht heeft hij die voor niks weggegeven alleen als hij de driekwart van de opbrengst krijgt. En wie betaalt al die stroom, al dat water? Nou? Koos soms?

THEO: Nou ja, je moet het zien als een investering. Had ik dat met die plantjes niet gedaan dan had ik nu die belminuten niet kunnen kopen.

NELLIE: O ja. Je hebt nog steeds geen antwoord gegeven op m'n vragen. Hoe kom jij aan het geld?

THEO: (*mompelt iets en kijkt in krant*)

NELLIE: Ik hoor je niet.

THEO: (*iets harder*) Gepakt van Maureen d'r rek...

NELLIE: (*boos*) Je zegt toch niet dat je dat geld van de spaarrekening van Maureen gepakt hebt he?

THEO: Niet alles maar ..eh als ik straks oogst dan stort ik alles weer terug en dan...

NELLIE: Hoe haal je het in botte hersens om dat geld te gebruiken? Je weet toch wat we afgesproken hebben en nu ga jij doodleuk dat geld eraf halen? Ben jij wel goed bij je hoofd?

THEO: Ik heb het alleen maar geleend. Zoals ik al zei als ik straks oogst en Koos heb...

NELLIE: Laat die vriend erbuiten. Jij zorgt dat je als de bliksemschicht dat geld terug stort.

THEO: Maar.. hoe... Ik bedoel...

NELLIE: En hoe denk jij die meisjes te betalen?

THEO: (*kijkt Nellie aan*)

NELLIE: Nee he? O nee he? Je denkt toch niet dat... Hoe kun je dat nu weer in je stomme kop gehaald hebben? Als jij denkt dat ik straks die telefoon opneem om daar die vieze praatjes te gaan verkopen dan heb je het goed mis hoor.

THEO: Maar Nellie, denk eens aan de centjes, aan de euro's. Wat zeg ik? Aan de honderden euro's? Koos zegt ook dat...

NELLIE: Koos kan zeggen wat hij wil. Ik ga niet achter die telefoon zitten.

(*even stilte*)

NELLIE: Maar wacht eens. Jij denkt toch niet dat je... Als je maar een seconde in je hoofd gehaald hebt dat Maureen ook die stomme telefoontjes beantwoord dan mep ik je eigenhandig Dwars door die kelderdeur in je eigenhandig geplante plantjes. Dan kan Koos je daar op komen zoeken.

THEO: Nou ..eh Nellie denk nou toch eens na. We moeten toch iets? Alles wordt duurder, we krijgen steeds minder geld en de school van Maureen kost ook klauwen met geld.

NELLIE: Dan moet jij maar eens gaan werken.

THEO: (*pakt aan rug, pijnlijk gezicht*) Ik zou wel willen. Dat weet je best maar mijn rug. Mijn zwakke rug.

NELLIE: Toen die plantjes in de kelder gesjouwd moesten worden had je geen last van je rug.

THEO: Toen had ik een goede dag.. eh dagen. Bovendien hielp er niemand mee. Jij niet en..

NELLIE: Toen zag je die Koos van je ook niet he? Alleen als er iets op te (*gebaar geld*) strijken valt komt hij langs. Maar je kunt lang, breed en hoog en weet ik wat allemaal praten. Wij gaan niet achter die telefoon.

THEO: Maar ik doe het toch ook voor jullie eigen bestwil Als we meer geld krijgen kunnen we meer dingen doen. Daar moet toch iedereen zijn steentje aan bij dragen?

NELLIE: Draag jij maar een heel stenen huis aan want ik doe het niet. En Maureen ook niet en daarbij basta. Duidelijk?

THEO: Nou ..eh ja dat is duidelijk maar...

NELLIE: Niks te maren. Ik ga koffie zetten kan ik wat afkoelen. (*af deur keuken*)

THEO: Nou daar ben ik dus mooi klaar mee. Wat nu? (*telefoon rinkelt, spel naar telefoon kijken, wijzen keuken, zuchten*) En nu? Direct is het een klant en dan moet ik zeggen dat er geen vrouw is. Mooi begin van m'n zaak. (*langzaam opstaan, aarzelend telefoon opnemen*) Met.. met Theo Vlokkie. ... He Koos. Jij bent het! ... Leuk dat je belt. ... Nog niemand, helemaal niemand. Maar de krant is net uit dus... Maar luister eens Koos, ik heb een klein probleempje. ... Nee, nee het heeft niks met geld te maken. ... Ook daar die niet mee. Die staan er prima voor. Nog een paar daagjes en we kunnen oogsten. ... O ik moet het alleen doen, jij moet weg. ... Geen enkel probleem dan doe ik het wel alleen. Maar luister.. eh Nellie vindt het op zich (*zucht diep*) een goed plan maar ..eh ze is wat verlegen en durft nog niet achter de telefoon en ..eh Maureen is niet altijd hier dus. ... Wat? Dat meen je niet. ... Dat is een geintje. ... Ja, dat klopt wel. ... Misschien is het een idee. Ik zal het in gedachten houden. ... Nee, nee ik vergeet onze afspraak niet wat betreft de plantjes, jij krijgt driekwart. ... Oké dag Koos. (*zuchten en zitten*)

MAUREEN: (*op deur binnenkomst*) Ha die pa.

THEO: Hallo.

MAUREEN: Is er iets?

THEO: He? Wat? Nou ..eh nee. Nou ja..

MAUREEN: Maar pa toch. Vertel je dochter eens wat er aan scheelt. Vertel het en het lucht op zeg je altijd zelf.

THEO: (*zucht*) Och kind ik...

NELLIE: (*op keuken*) Maureen je bent er al.

MAUREEN: Mocht eerder gaan van de chef. Zo druk was het nou ook weer niet in de winkel.

NELLIE: Heb je toch mooi tijd om je huiswerk te maken?

MAUREEN: Bijna af. Nog één vak. Bah wiskunde. Ik ga straks even naar Claudia en dan gaan we misschien even naar de stad. Wat is er met hem?

NELLIE: Hij heeft weer eens een geweldig idee geopperd om geld te verdienen. Het zoveelste plan. Een droom. En nu die droom niet uitkomt is hij boos. Boos op mij en ik denk zelfs boos op jou.

MAUREEN: Op mij?

NELLIE: Jawel want jij mag niet achter de telefoon.

MAUREEN: Achter de telefoon? Wat bazel je nou ma? Mag ik niet meer bellen? Jammer m'n beltegoed is bijna op en..

NELLIE: Nee, nee. Dat bedoel ik niet. Je belt maar. Maar je vader heeft, zonder te overleggen, een sexlijn geopend. Of hoe noem je dat?

MAUREEN: Wat? Pa een sexlijn? Je bedoelt toch zo'n nummer waar van die enge vieze mannetjes naar toe bellen om aan hun trekken te komen?

NELLIE: Dat bedoel ik. Ik zou het iets anders gezegd hebben maar het komt op hetzelfde neer.

MAUREEN: Maar pa toch. Hoe kun je? En waarom?

NELLIE: Zoals ik al zei. Hij wil weer eens snel geld verdienen en natuurlijk zit die vriend, die Koos, er weer tussen. Maar het mooiste is wel dat jij en ik achter die telefoon moesten.

MAUREEN: O nee dat doe ik niet. Stel je voor dat een klasgenoot belt en ik neem de telefoon op met (*zwoel*) Met Natasja voor al uw wensen. Waar kan ik u mee helpen? (*rilt zichtbaar*)

THEO: Ze heeft er wel de juiste stem voor. Nou hoor je het zelf.

NELLIE: Man zeur toch niet zo. Je hoeft ook niet kind. Sterker nog je mag het niet eens. Dat hij zelf maar achter de telefoon gaat zitten.

MAUREEN: Maar pa hoe kun je zoiets nu toch doen?

THEO: Dat heb ik straks je moeder ook al proberen uit te leggen maar die snapt het niet. Ik wil alleen maar geld verdienen zodat we het wat beter krijgen. Meer niet. En ja daar moeten we soms offers voor brengen. Dat klopt.

NELLIE: (*schudt hoofd*) Wat zegt hij dat toch mooi he? Maar zelf brengt hij geen offer. Nog niet eens zo'n kleintje.

MAUREEN: We hebben elkaar toch? We zijn gezond wat wil je nog meer? Ben blij met wat je hebt zou ik zeggen.

NELLIE: Nou hoor je het ook eens van een ander. Van je kleine meid zelfs. Maar hij luistert toch niet Maureen. Hij luistert alleen maar naar die Koos. Dat is zijn afgod.

MAUREEN: Nou ja jullie bekijken het maar. Ik ga me verkleden. (*af deur opkomst*)

NELLIE: (*schudt hoofd*) Je zorgt maar dat dat geld terug komt. En heel rap!

THEO: Mens begin toch niet steeds over dat geld. Dat komt wel geloof me nou maar. Ik.. (*telefoon rinkelt, beide kijken naar telefoon*)

NELLIE: Je sexlijn roept je.

THEO: Och toe Nellie, zou je dan toch niet...?

NELLIE: Geen denken aan. Je neemt hem zelf maar op. (*af deur keuken*)

THEO: (*zuchten, opstaan, opnemen, hoog stemmetje, aarzelend*) Hallo? Met.. met..

(*verbaasd*) Opgehangen. Dat krijg je als je niet direct opneemt. De eerste klant al weg. Nou dat is wel reclame voor de zaak. Een goed begin zeg. (*zitten, telefoon rinkelt*) Nou, ik moet zeggen dat het storm loopt. (*opnemen, kuchen, hoog stemmetje*) Met.. met Natasja wat kan ik voor u... (*verbaasd*) Wel potverdorie, weer opgehangen. Dat die mensen toch eerst eens even luisteren. Dat belooft niet veel goeds. (*zitten, telefoon*) Nou ik kan beter bij de telefoon blijven zitten. (*opstaan, opnemen*) Met Natsa.. (*hoest, hoog stemmetje*) Met Na... Moeder? Bent u dat? ... Hoezo verkeerd verbonden? ... Nee, nee ik ..eh heb het wat in m'n keel en misschien denkt u dat ... U komt langs? ... Nee, nee geen enkel probleem, Nellie en Maureen zullen reuze blij zijn. Ja, ja dat is goed. Ik zal het zeggen. Tot direct dan. (*ophangen*) Ook dat nog. Komt dat mens ook nog langs. Dat kan er ook nog wel bij. (*mistroostig zitten*)

NELLIE: (*op*) En een leuk gesprek gehad?

THEO: Het was je moeder. Ze komt naar hier.

NELLIE: Ha leuk.

THEO: Wat je leuk vindt. Als je maar zwijgt over die ..eh plantjes en die telefoon. Je weet hoe je moeder is. Die kletst toch al zoveel en binnen no time weet het hele verzorgingshuis het, en binnen een dag heel het dorp.

NELLIE: Ik weet heus wel wanneer ik iets moet zeggen. En dingen waar ik me voor schaam vertel ik heus niet verder. Ik moet er niet aan denken dat straks hier de politie voor de deur staat omdat jij zonodig op een achterbakse manier geld moet verdienen.

THEO: Zaak is om haar zo snel mogelijk weer te lozen. Dat ze in haar eigen kamer blijft en ons met rust laat.

NELLIE: Zeg, zeg het is wel m'n moeder hoor. En ze heeft ons verschillende keren geholpen.

THEO: Ja van de regen in de drup.

NELLIE: Hoort wie het zegt. Je vergeet zeker.. (*voordeurbel*) De telefoon!! Weer klanten.

THEO: Je hoort het verschil toch wel tussen een deurbel en de telefoon. Word je nou ook al doof?

MAUREEN: (*achter toneel*) Ik doe wel open!!

(*beiden wachten, boos kijkend, af*)

MAUREEN: (*op, met grote tas*) Kom maar gauw verder.

RIEK: (*op, sjofel gekleed*) Daar ben ik dan.

NELLIE: Moeder? Nu al?

RIEK: Ja, dat is een verrassing he?

THEO: Nou een hele grote verrassing.

NELLIE: Maar hoe kan dat nu? Je hebt net gebeld en nu al hier.

RIEK: (*haalt mobieltje tevoorschijn*) De moderne techniek. Ik heb via dit mobieltje hier bijna voor de deur gebeld.

NELLIE: Hoe kom jij aan dat mobieltje?

RIEK: Dat zal ik je vertellen. (*gaat aan tafel zitten, schuift krant opzij*) Ik liep laatst op straat en toen kwam er zo'n arme jongen naar me toe. Die vertelde dat hij geen geld meer had om drop te kopen en of ik dit mobieltje van hem wilde kopen.

MAUREEN: Geen drop? Hoezo geen drop?

RIEK: Weet ik veel. Zo zei hij het. Ik heb geen geld meer voor drop.

MAUREEN: Drop? Dope zul je bedoelen.

RIEK: (*haalt schouders op*) Zou ook kunnen. Kon hem slecht verstaan. Maar goed, hij bood me z'n eigen mobieltje aan voor een paar euro. Ik had zo'n medelijden met hem dat ik het maar gekocht heb. En blij dat hij was. Trouwens, volgens mij zei hij toch echt drop want je kon zien dat hij veel gesnoept had. Hij had een slecht gebit met van die donkere tanden. En hij zag er zo armoedig uit. Had bijna geen kleren aan zijn lijf. En mager.. mager. Ik heb hem nog gezegd dat hij beter brood kon kopen dan drop.

MAUREEN: Maar oma, u heeft bij een junk dat mobieltje gekocht. En dat is niet zijn mobieltje maar dat zal hoogstwaarschijnlijk wel weggehaald zijn.

RIEK: O ja? Nou in ieder geval doet het het prima en je ziet wel het is reuze makkelijk. En hoe is het hier?

NELLIE: Och allemaal nog hetzelfde he. Nogal saai en...

MAUREEN: Saai en net waren jullie druk doende om...

THEO: Moest jij niet naar die vriendin van je die Nata... die Claudia bedoel ik.

MAUREEN: (*kijkt van een naar ander*) O nou ..eh ja dat klopt. Ik ben weg. Tot straks. Dag oma, bent u straks nog?

RIEK: Vast wel kind. Vast wel.

MAUREEN: Nou tot straks dan. (*haastig af*)

RIEK: Wat bedoelde ze nou eigenlijk? Hebben jullie ruzie?

THEO: Wie? Wij? Natuurlijk niet. Zou niet weten waarover we ruzie zouden moeten maken. Nee hoor. Het gaat prima. Heel goed. He lieverd?

RIEK: Dat komt mooi uit want ik was van plan om een paar daagjes te blijven.

THEO: (*schrikt*) Een paar dagen?

RIEK: Ja. Ik ben het hartstikke beu in dat verzorgingshuis. Alles moet en zo puntje precies en op tijd. Ik heb er even genoeg van. Moet er even uit.

THEO: En een hotel dan? Ergens in (*noemt plaats heel ver van plaats opvoering*)

NELLIE: Jongen, jongen wat zijn we weer gevat. Als je zo gevat bent op de dingen die je moest doen was het veel en veel beter. Uiteraard kun je hier blijven moeder. We zullen alleen wat in moeten schikken. Zoals altijd kun bij Maureen slapen. We brengen direct je spullen wel naar boven.

RIEK: Da's mooi. Da's heel mooi. Maar ..eh nog een klein dingetje.

THEO: Laat me raden, al je spullen moeten hier ook naar toe?

NELLIE: Jonge, jonge, wat is dat lachen. Let maat niet op hem moeder. Vertel eens.

RIEK: Hij heeft wel een beetje gelijk. Ik heb mijn vuile was meegebracht en nu wilde ik vragen of jij die hier wast.

NELLIE: Je vuile was? Waarom? Ze wassen toch in het verzorgingshuis?

RIEK: (*kijkt om zich heen, zachter*) Ik heb horen zeggen dat het personeel nogal eens... (*gebaar van weghalen*)

THEO: Je wilt toch niet zeggen dat het personeel de vuile was weghaalt? Wat moeten die ouderwetse kleren?

RIEK: Ik weet het niet. Heb het alleen maar horen rondgaan. Maar weg is weg. En ik heb geen geld om steeds nieuwe kleren te kopen. Zo'n grote uitkering heb ik nu ook weer niet. *(weer om zich heen kijken)* Er wordt zelfs gefluisterd dat de bewoners hun eigen wasgoed terug kunnen kopen.

THEO: Hun eigen wasgoed terug kopen? Je zal bedoelen dat ze een vergoeding voor het wassen moeten betalen.

RIEK: Ik weet het niet maar ik neem geen risico. Ik spaar het voortaan op. Gelukkig is het niet veel. Van zo'n vier weekjes maar.

THEO: Nou zo onzinnigs heb ik nog nooit gehoord.

NELLIE: Laat het je vriend Koos maar niet horen. Dat zal hij wel zien als een gat in de markt. Nou dan gaan we eerst de was aanzetten en daarna de koffie.

RIEK: Een goed idee. Ik snak naar een kopje verse koffie. Dat lauwe, slappe kopje wat we bij ons krijgen kun je moeilijk koffie noemen.

NELLIE: Nou vooruit dan gaan we dat doen. *(opstaan, tas pakken en af deur opkomst)*

RIEK: En jij? Wat ga jij doen?

THEO: Ik? Nou ..eh wat ik altijd doe rond deze tijd.

RIEK: *(opstaan)* O nou ja zoals gewoonlijk niks dus. Beetje lanterfant. Kom toch omhoog uit je stoel en doe iets. *(af deur opkomst)*

THEO: *(nabauwen)* Kom toch omhoog en doe iets. *(gewoon)* Net alsof ik niks doe. Denk alleen maar eens aan m'n plantjes en aan die telefoon. En aan de contacten met Koos. Kan ik er wat aan doen dat haar dochter niet mee denkt? Ik.. *(telefoon gaat)* O dat zal de eerste klant zijn. Eindelijk. *(kuchen, opnemen)* Met Natasja wat kan ik voor u doen? ... O ben jij het. ... Ja, natuurlijk is er die nog. Sterker nog die blijft een paar dagen of nog langer hier. ... Ja dat zal jij wel leuk vinden. ... Ik luister. ... ja ... ja ... ja. ... Oké het is me duidelijk. ... Hoezo herhalen? Ik ben niet gek. ... Oké, oké, er komt voor jou een jongen van school. Die helpt jou met wiskunde dus. Jij bent zo hier en dan gaan jullie naar boven om je huiswerk te maken. Zie je nou dat ik het nog weet. Tot straks. *(hoorn neer en krant lezen)*

NELLIE: *(op deur opkomst)* Zo, zo weer een klant? Het geld stroomt binnen zeker?

THEO: Ja, ja straks praat je wel anders als we onze afrekening krijgen. Nee het was Maureen, ze belde dat er een jongen van school komt. Dan gaan ze samen boven huiswerk maken.

NELLIE: Ja, ja kleintjes worden groot. Samen huiswerk maken.

THEO: Wat is er mis met samen huiswerk maken? Dat heeft ze toch meer gedaan? Die beste jongen helpt haar met wiskunde. Je hoorde straks toch dat ze daar niet al te sterk in is.

NELLIE: *(schudt hoofd)*

THEO: Wat? Wat heb ik nu weer verkeerd gezegd?

NELLIE: Theo, Theo, Theo toch. Je hebt echt niks in de gaten he?

THEO: In de gaten? Wat moet in de gaten hebben?

NELLIE: Kleintjes worden groot.

THEO: Hoezo kleintjes worden groot?

NELLIE: Je hebt gelijk dat ze meer huiswerk op haar kamer gemaakt heeft. Maar dat was meestal met een meisje en toen was ze jonger.

THEO: Ja? En?

NELLIE: Nu is ze ouder en gaat ze met een jongen huiswerk maken op haar kamer. En nog wel wiskunde.

THEO: Ik snap er nog steeds niks van. Die jongen helpt haar met wiskunde. Daar is ze niet goed en die jongen spijkt haar wat bij.

NELLIE: Doe je nou alsof je het niet snapt of ben je echt zo stom?

THEO: Ja hoor, ik ben weer stom. Mens zeg nou eens wat je bedoelt.

NELLIE: Ik heb het over jou (*overdreven*) grote dochter. Die gaat op haar kamer studeren. Ja aan m'n hoela. Bovendien is ze bijna de beste in haar klas met wiskunde. Maar ja jij hebt nooit geen tijd om eens naar haar rapport te kijken of eens bij haar te informeren hoe het op school gaat. Jij moet altijd iets verzinnen om stiekem aan geld te komen of te overleggen met je grote vriend Koos.

THEO: Laat Koos erbuiten. Die heeft hier niks mee te maken.

NELLIE: Nee gelukkig niet. Dat moest er nog bij komen dat hij iets met het sexleven van je dochter te maken heeft. (*boos*) Dan leefde hij niet lang meer dat geef ik je op een briefje. Hij moet eens durven om met zijn gore po..

THEO: Ho ho eens.. Dochter? Je.. je bedoelt dat.. dat.. mijn dochter samen met een jongen boven.. saampjes?

NELLIE: Nee, nee ik `dat bedoel ik niet. Dat kan. Theo, ze heeft er de leeftijd voor. Heb je haar wel eens goed bekeken? Het is bijna een volwassen vrouw. Andere meisjes hebben al verschillende keren verkering gehad. Ik geloof niet dat Maureen...

THEO: Ver.. verkering? Maureen? Met.. met een jongen?

NELLIE: Het zou inderdaad ook kunnen dat ze iets met een meisje zou hebben. Maar dat geloof ik niet. Ik denk dat ze...

THEO: Wil jij zeggen dat Maureen les.. lesbi.. nee dat geloof ik niet. Wat.. wat overkomt ons nou toch?

NELLIE: Ons overkomen? Niks. Dat hoort bij het leven. Niks mis mee.

THEO: Niks mis mee? Ze gaat direct naar boven om.. om... te...

NELLIE: Huiswerk te maken ja. Niks meer en niks minder.

THEO: O nee ze blijft hier beneden. Zij gaat niet naar boven. Dan moet die gast maar alleen naar boven gaan om haar huiswerk te maken maar Maureen blijft hier beneden bij mij. Geen denken aan dat ze naar boven gaat.

NELLIE: Nu moet jij eens goed luisteren Theo Vlokkie. Als direct die jongen komt dan doe jij heel gewoon tegen hem. En als Maureen dan thuis komt dan doe jij heel gewoon en als...

RIEK: (*op deur binnenkomst*) Zo de was is uitgezocht. Je moet alleen direct de wasmachine aanzetten. Ik snap niks van dat ding en... (*kijkt verbaasd van één naar ander*) Wat is er? Is er iemand niet goed geworden?

NELLIE: Nee, nee. Alleen komt Theo er plotseling achter dat hij voortaan een bijna volwassen dochter heeft. Dat heeft hij niet eerder gemerkt.

RIEK: O jé, jongens?

NELLIE: Inderdaad.

RIEK: En nu gaat hij natuurlijk spastisch doen?

NELLIE: Je kent het he? Ik zei dus als die jongen komt dan doe jij normaal, komt Maureen dan doe jij normaal en als ze naar boven gaan dan doe jij normaal.

RIEK: Dat zal niet meevallen. Ik heb hem eigenlijk nog nooit normaal gezien en nu moet hij opeens normaal doen? Dat lukt hem nooit.

NELLIE: Moeder!!

RIEK: Grapje. Gewoon een geintje. Goh kan dat hier ook al niet meer? Het lijkt wel het verzorgingshuis. Daar loopt ook iedereen met een begrafenisgezicht rond. Volgens mij komen daar nog eens bordjes te hangen met de tekst: lachen verboden. Ik ga koffie zetten. (*loopt richting deur kelder*)

THEO: (*haastig op en trekt haar terug*) Wat ga je doen?

RIEK: Koffie zetten. Ik zeg het net. Ben je nu ook al doof?

THEO: (*wijst*) De keuken is daar. Dat is de kelder.

RIEK: O ja. Een foutje. (*af deur keuken*)

THEO: Phoe was ze bijna de kelder ingelopen.

NELLIE: Ja en dat mag ook al niet he? Volgens mij krijg jij het de komende tijd nog heel druk. Maar heb je me gehoord?

THEO: Ja, ja. Maar ..eh mag ik ze wat drinken brengen?

NELLIE: Ja natuurlijk.

THEO: En.. eh ook wat chips en zo?

NELLIE: Niks mis mee. Zullen ze zelfs goed vinden. Dat lusten ze altijd.

RIEK: *(op deur keuken)* Er staat bijna niks meer in de kast. Geen koffie, geen koekjes. Niks.

NELLIE: Och dat is waar ook. Ik moet nog boodschappen doen. Kom moeder dan gaan we eerst boodschappen doen. *(Riek af deur opkomst, Nellie in deur)*

THEO: Nellie! Breng een paar grote flessen cola mee. En ..eh breng ook maar een grote zak chips mee. Dan kan ik.. Dat eten en drinken de kinderen wel. Ik.. *(telefoon gaat, Nellie af, kuchen opnemen, hoog stemmetje)* Met Natasja, wat kan ik voor u doen? ... O ben jij het Koos. *(langzaam doek)*

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

THEO: *(op met gieter)* Weer tijd voor m'n plantjes. Nog even en dan kunnen we oogsten en lopen we binnen. Dan zal blijken dat ik gelijk heb. *(af deur kelder, even tijdsoverbrugging, weer op)* Die planten hebben nog meer dorst van ik. Kan ze bijna niet bijhouden met water geven. *(af deur keuken, even later op met gieter)* Zo nu de rest water geven en dan zit dat er ook weer op. *(af deur kelder, voordeurbel, hoofd door deur kelder)* Hoorde ik daar nu de telefoon? Nee, niks *(af, voordeurbel, geheel op met gieter)* Nou hoorde ik toch zeker de telefoon. *(gieter neerzetten, voordeurbel, lang)* O nee de voordeurbel. Dat is natuurlijk die jongen. *(haastig af, achter toneel)* Ga verder. Ga verder.

TOBIAS: *(op, rondkijken)* Ik dacht eerst dat er niemand thuis was.

THEO: Ik was bezig. Maar ga toch zitten, ga toch zitten. Ik denk dat ze zo thuis komt.

TOBIAS: *(zitten)* Ze?

THEO: Ik zou je graag iets te drinken aanbieden maar.. eh we hebben niks in huis. Mijn vrouw is boodschappen doen. Als ze direct thuis is breng ik wel iets naar boven.

TOBIAS: Boven?

THEO: Let maar niet op de rommel, we zijn druk bezig met ..eh. Nou ja we zijn druk bezig.

TOBIAS: O.

(even stilte)

TOBIAS: U was dus bezig?

THEO: Wie? Ik? Wanneer?

TOBIAS: Nou u zei net dat u bezig was. Ik wilde al bijna weggaan maar toen deed u open.

THEO: O ja. Ja ik was bezig.

TOBIAS: U ..eh heeft een hobby?

THEO: Ja ..eh plantjes. Ik ..eh kweek plantjes.

TOBIAS: Een leuke hobby. Daar gaat nogal wat tijd inzitten denk ik.

THEO: Ja ik ben er even mee bezig. Je moet ze meerdere keren per dag water geven en...

TOBIAS: Meerder keren per dag?

THEO: Ja.. eh ze hebben nogal dorst. *(lacht gemaakt)* Ze lijken op mij. Ik heb ook bijna altijd dorst.

TOBIAS: Ja, ..eh leuk.

THEO: *(zenuwachtig op en neer)* Ze zal zo wel komen.

TOBIAS: Ze?

THEO: Ja, ze belde dat jij zou komen en..

TOBIAS: *(verbaasd)* Ze heeft gebeld?

THEO: Ja net. Nou ja net. Even geleden. En toen vertelde ze dat jij naar boven wilde ..eh ik bedoel dat jij zou komen om... Nou ja dat jullie samen... Ik bedoel je begrijpt me wel.

TOBIAS: *(kijkt verbaasd naar Theo)*

THEO: *(loopt achterwaarts)* Ik ben blij dat je het wilt doen.

TOBIAS: Dat ik het wil doen?

THEO: Nou niet iedere jongen zou op zo'n mooie zomerse dag zoiets willen doen. Ik ken genoeg jongens die liever gaan voetballen of zwemmen. Nou zeker zwemmen met dit warme weer. Dus als jij liever gaat ..eh voetballen of zwemmen dan begrijp ik dat en Maureen begrijpt dat ook hoor. Dat weet ik zeker. Ik geloof zelfs dat.. *(stoot gieter om)* Kijk mij nu eens. *(paniekerig)* Een doek. Waar is een doek? Er ligt hier zoveel rommel maar weer geen doek. Straks is Nellie kwaad en dan..

TOBIAS: In de keuken. *(opstaan)* Zal ik...

THEO: Nee, nee ik haal er zelf wel eentje. *(haastig af deur keuken)*

TOBIAS: Wat is hier aan de hand? Waarom is die man toch zo zenuwachtig en over wie heeft hij het? Ze? Zijn vrouw? Zijn moeder? Hier moet je eens kijken, laat die gieter zomaar liggen. (*oppakken, snuiven*) Wat ruik ik toch? Een eigenaardig reuk hangt hier. (*mobiel rinkelt*) Tobias. ... ben er net. ... Nu nog? Goed dat je het gevonden hebt. ... Doe ik, kom zo snel mogelijk terug. ... Doe ik zeker. (*mobiel weg*)

THEO: (*haastig op met kranten*) Kon zo snel geen doek vinden dan dit er maar over. (*gooit kranten op grond*) Zo dan kan het water daar intrekken. Ga toch zitten, ga toch zitten.

TOBIAS: (*staat een beetje uitzicht*) Nou ik kreeg net een telefoontje dat ik zo snel mogelijk terug...

MAUREEN: (*op deur binnenkomst*) Zo daar ben ik weer.

THEO: Ik zei het toch dat ze er zo zou zijn?

MAUREEN: Wat is hier gebeurd?

THEO: Ik schopte per ongeluk de gieter om. Nu ligt er water op de vloerbedekking en je kent je moeder he? Die denkt straks dat we al nieuwe vloerbedekking nodig hebben.

MAUREEN: Maar dat doe je toch niet met kranten op?

THEO: Kon niks anders vinden in de keuken. Alleen die oude kranten.

MAUREEN: Ga maar eens opzij dat ik het doe. Het is ook altijd hetzelfde met mannen. (*duwt Theo opzij*)

THEO: Ho, ho. Ga jij maar met die jongen naar boven.

MAUREEN: Ik? Naar boven? Waarom?

THEO: Nou je moet toch je huiswerk maken? Wiskunde was het toch? Nou vooruit ga dat dan doen. Dan breng ik straks wel iets te drinken. En te eten.

MAUREEN: Jongen? Welke jongen?

THEO: (*wijst Tobias*) Die jongen waar jij huiswerk mee gaat doen. Waar je straks over belde.

TOBIAS: (*zwaait verlegen*)

MAUREEN: (*ongemakkelijk*) Maar pa, ik ga met hem geen huiswerk maken.

THEO: (*opgelucht*) Niet? Nou dat is een pak van m'n.. (*verbaasd*) Wat ga je dan met hem doen?

MAUREEN: Ik? Niks? Toch?

TOBIAS: (*schudt hoofd*)

THEO: Maar wat komt hij hier dan doen?

MAUREEN: (*haalt schouders op*) Ik zou het niet weten.

THEO: Jij weet het niet? Maar straks belde je om mij te vertellen dat hij zou komen.

MAUREEN: Hij?

THEO: Ja. Hij. Wie anders?

MAUREEN: Ik ken wel iemand anders. Maar hem ken ik niet.

THEO: Je kent hem niet?

Korte inhoud tweede bedrijf:

Tobias komt op bezoek wat leidt tot misverstanden tussen hem en Theo.

Er gebeurt een klein ongelukje en net op dat moment komt Maureen thuis. In eerste instantie merkt ze Tobias niet op maar als ze er,

door haar vader, op geattendeerd wordt is het liefde op het eerste gezicht.

Tobias wordt opgeroepen en Maureen gaat met hem naar "buiten"

Riet en Nelly komen terug van het boodschappen doen. Riet houdt, via het raam, de twee in de gaten dit tot ergernis van Nelly. Ze verbiedt dan ook om Theo en Riek te twee te bekluren.

Theo en Nelly ruimen de boodschappen op en Riek krijgt een 'raar' telefoontje!!

Als Theo terug komt doet Riek alsof ze alles vergeet. Dit leidt er, uiteindelijk, toe dat ze bijna de verkeerde deur pakt. Dit probeert Theo te voorkomen en er ontstaat een ongeluk(je).

Uiteindelijk gaan de dames 'richting ziekenhuis' en Theo krijgt telefoon: Koos.

THEO: Ik zeg toch dat ze struikelde. Ik kon er niks aan doen.

RIEK: Zeg zouden jullie misschien straks door willen ruziën en mij oprapen? Ik begin het koud te krijgen.

NELLIE: Maar natuurlijk moeder. Wacht ik zal je helpen.

RIEK: (*spel met omhoog komen, lukt niet*)

NELLIE: Theo zou je misschien eens willen helpen. Het lukt me niet.

THEO: (*pakt rug*) Zou het echt graag doen maar je weet wat voor last ik heb van m'n rug.

NELLIE: (*boos*) Zelfs daar is ie te lui voor.

THEO: Het is niet dat ik er te lui voor ben. Ik zeg toch dat ik ontegenwoordig veel last van m'n...

MAUREEN: (*huppelt op deur binnenkomst*) Zo die is weg en nu.. Oma, ma wat is er gebeurd?

NELLIE: Je vader heeft oma op de grond gegooid en...

THEO: Ik heb haar niet op de grond gegooid. Ze is gestruikeld!!!

NELLIE: Nadat je haar geduwd hebt ja. En nu is hij te lam om te helpen haar omhoog te krijgen. Alleen lukt het me niet.

MAUREEN: Maar dan help ik toch?

(spel dat beide dames Riek moeizaam omhoog helpen. Riek geeft duidelijk pijn aan arm aan)

RIEK: *(wankel op benen)* He, he ik ben weer op de been. Maar mijn arm. *(houdt arm slap)* Mijn arme arm. Hoor mij nu. Als ik niet zoveel pijn had zou ik erom lachen.

MAUREEN: Kom even zitten oma dan kunnen we naar uw arm kijken.

RIEK: *(moeizaam in stoel zetten, duidelijk pijn)* Kind wat heb ik een pijn. Hij hangt er toch nog wel aan he? O ja.

MAUREEN: Kunt u uw arm bewegen?

RIEK: *(moeizaam, schudt hoofd)* Niks. Nou ja bijna niet dan.

MAUREEN: Ook niet uw hand?

RIEK: *(beweegt haar hand, zwaait er wat mee)* Dat lukt me nog wel.

MAUREEN: Heeft u hier of hier of hier pijn? *(wijst steeds andere plek aan)*

RIEK: Kind ik kan niet zeggen waar ik allemaal pijn heb. Heel mijn arm doet pijn.

MAUREEN: Ik denk dat het het beste is dat we ven naar het ziekenhuis gaan. Er zal op z'n minst een foto gemaakt moeten worden. Misschien is het wel gebroken.

NELLIE: Hoe weet jij dat nou?

MAUREEN: Och ik kijk altijd naar die medische programma's op tv. Daar steek je een hoop van op hoor.

RIEK: Nou toen ik je daarnet buiten bezig zag kijk je ook wel naar andere programma's. En daar heb je ook heel wat van opgestoken.

NELLIE: *(tot Theo)* Nou heb je nu je zin? Nu moet ze naar het ziekenhuis. En wie weet wat er allemaal aan de hand is.

THEO: Ze hoeft toch alleen maar voor haar arm? Toch niet voor... *(tikt tegen hoofd)* Zou het niet beter zijn dat ze daarna naar het verzorgingshuis gaat?

NELLIE: Hoe kun je? Eerst gooi je haar op de grond en daarna gooi je haar buiten zeker? Het is geen hond die je zomaar afdankt. Moeder is hier en blijft hier net zo lang tot ze weer beter is. Is dat duidelijk?

RIEK: Voor mij wel hoor kind.

THEO: Och het zal allemaal wel meevallen. Voordat je het weet ben je weer op je eigen kamer!

NELLIE: Je mag blij zijn als ze er in het ziekenhuis geen politie bij halen. Dit is pure mishandeling. Ouderenmishandeling, daar zijn ze vandaag de dag heel alert op.

RIEK: laten we maar gaan. Direct begint het geruzie weer. Kom help me eens op. *(moeizaam opstaan en alle drie af deur binnenkomst)*

THEO: Nou daar zijn we dus mooi klaar mee. Straks de politie over de deur. En het was een ongeluk. *(telefoon gaat, hoesten, opnemen)* Met Natasja, wat kan ik voor u doen? ... Koos, jongen leuk dat je belt. ... Nee, nee dat is tot op heden niks. Niemand gehoord. ... Nou daar heb ik het druk mee. Die moeten een paar keer per dag water hebben. Als je alleen al de kosten van het water rekent. ... Grapje. ... Vandaag of morgen denk ik. ... Natuurlijk doen we zoals we afgesproken hebben. Jij krijgt van de eerste oogst driekwart en ik eenderde. ... Kan het geld goed gebruiken. Moet de aanloopkosten van de sexlijn terug storten. Wanneer ben je hier om... O ja je kunt niet helpen. Dat is waar ook. Je *(overdreven)* moet een paar weekjes op *(overdreven)* vakantie. Ja, ja ik snap het. ... Dan doe ik het toch alleen. Geen punt, als je maar zegt hoe ik het moet doen. ... Is goed je belt nog om door te geven waar het naar toe moet en hoe ik moet oogsten. Geen probleem. Tot horens Koos. *(neerleggen, zuchten)* Dat is nog eens een echte vriend.

DOEK

DERDE BEDRIJF

RIEK: *(op arm in een mitella, slordig aangekleed)* Phoe blij dat het weer morgen is. Slecht geslapen vannacht. *(moeizaam gordijnen openen)* Veel last gehad van m'n arm. Hoewel het een leuke arts was op het ziekenhuis. Hij werd toch verlegen toen ik voorstelde dat we alle twee onze kleren uit zouden trekken. Hij snapte niet dat het een grapje was. Hoewel een grapje.

MAUREEN: *(op, sjofele badjas aan)* Morgen oma.

RIEK: Och kindje je bent wakker. En ik heb nog zo zacht gedaan. Toen ik van de slaapkamer ging sliep je nog.

MAUREEN: Kon opeens niet meer slapen. Moest opeens denken aan.. aan. *(zucht diep)*

RIEK: Aan die jongen he?

MAUREEN: Ja oma. Ik weet niet wat ik heb. Ik kan aan niks anders denken, voel me zo anders het lijkt wel of ik.. of ik..

RIEK: Vlinders in je buik hebt?

MAUREEN: Ja? Hoe weet u dat nou?

RIEK: Kindje toch. Heel lang geleden heb ik zoiets ook gehad. Ik ontmoette toen de mooiste, knapste liefste jongen.

MAUREEN: Oma ik ook. Toch niet dezelfde? He u heeft zich maar half aangekleed. Kom hier dan zal ik u eens fatsoenlijk aankleden. *(begint te "tutten" bij Riek)* Gelukkig is uw arm niet gebroken alleen maar gekneusd. Maar het is wel lastig.

RIEK: Mag hopen dat het niet dezelfde jongen is. Ik heb het over je opa. Jij hebt het over die jongen van gister he?

MAUREEN: Klopt. Ik wist niet wat me overkwam. Ik keek hem aan het was alsof de grond opging. Ik kon alleen nog maar naar hem kijken. Ik wilde dicht bij hem zijn, hem ruiken, voelen, proeven.

RIEK: Nou zoals ik gister zag heb je daar een begin meegemaakt.

MAUREEN: Och dat was maar een klein onschuldig kusje. Ik heb het gevoel dat ik niet meer zonder hem kan. Het duurde ook uren voordat ik in slaap viel. *(vertederd)* Ik kreeg nog een heel lief SMSje van hem gisteravond. Zo lief.

RIEK: Nou dat hadden we vroeger niet. Je opa moest zelf langs komen en dan nog mocht ik niet naar buiten. Alles moest toen heel stiekem, in het geniep. Niet zo open en bloot als tegenwoordig. Nee alles achterbaks. Het spreekwoord 'de katjes in het donker knijpen' komt zeker van die tijd. En geloof me je opa heeft heel wat keertjes de katjes geknepen. In het poortje achter het huis. Phoe als ik daar nog aan denk dan heb ik toen veel geluk gehad.

MAUREEN: *(danst over toneel)* Oma, ik zie hem straks weer. Ik kan bijna niet wachten totdat ik hem zie.

RIEK: Dat is leuk kind. Maar let je ook een beetje op? Ik bedoel je hoort tegenwoordig van die gekke dingen.

MAUREEN: (*vertederd*) Oma, wat bent u toch weer heerlijk bezorgd. U weet toch dat ik al jaren aan de pil ben?

RIEK: Natuurlijk weet ik dat, maar dat is nog geen vrijbrief om zomaar... zomaar ..eh met iedereen het bed in te duiken? Ik bedoel .. nou ja je weet heus wel wat ik bedoel je bent oud en wijs genoeg.

MAUREEN: (*knuffelt Riek, deze krimpt van pijn*) Lief omaatje van me. Wees gerust ik ben heel voorzichtig en ik ben niet het type dat met de eerste de beste jongen het bed induikt.

RIEK: Dat weet ik wel maar ik moest het toch even kwijt. Bovendien zal je dat straks ook wel horen.

MAUREEN: Straks? Van wie?

RIEK: Kind, straks komt je vader naar je toe en zal een hele preek houden.

MAUREEN: Pa? Een hele preek? Waarover?

RIEK: Kijk hij weet dat je iets hebt met die jongen. En dat staat hem niet aan.

MAUREEN: Maar hij kent Tobias amper. Hij heeft hem gister hier alleen maar even gezien.

RIEK: Dat weet jij en dat weet ik. Sterker nog dat weet je vader ook. Maar je bent zijn dochter. En als je bij vaders aan hun dochter komt dan slaan ze op tilt. Je mag bij hun zelfs aan de tv komen als er voetbal aanstaat, je mag ze storen als ze liggen te snurken op de bank, je mag ze uit de kroeg trekken maar kom niet aan hun dochter. Dan gaan ze dwars liggen, zien overal beren of andere beesten op de weg en willen maar één ding en dat is dat iedereen van hun kind afblijft.

MAUREEN: Maar d'r is niks gebeurd. Echt niet! Ik heb hem maar één keer gezien. Maar ik wil hem natuurlijk wel meer zien. En hij mij ook. Och oma het is toch zo'n lieverd.

RIEK: Dat geloof ik best. Zo te zien is het een heel aardige jongen. Maar dat neemt niet weg dat je vader zoveel mogelijk zal proberen om er een stokje voor te steken. Hij zal die jongen zwart maken, hij zal alles uit de kast trekken om jullie uit elkaar te drijven.

MAUREEN: Maar waarom?

RIEK: Dat is nu de natuur, het instinct, van vaders.

MAUREEN: Maar oma daar klopt toch niks van. Ik bedoel hij is toch getrouwd met moeder. Hij heeft toch precies hetzelfde gedaan als Tobias en ik nu?

RIEK: Klopt kindje, je hebt helemaal gelijk. En dat geldt ook voor je opa maar dan nog. Ik heb het zelf meegemaakt met mijn vader. Je moeder heeft het meegemaakt met jouw opa en nu maak jij het mee met je vader. (*zucht*) Dat is ook al een lot dat ons vrouwen treft. Zoals zoveel.

MAUREEN: Maar wat moet ik doen? (*boos*) Hij moet niet denken dat ik Tobias niet meer zie. Ik ga nog net zo lief...

THEO: (*op, half aangekleed, haar door de war*) Morgen.

RIEK: Morgen.

MAUREEN: (*kijkt boos naar Theo*)

THEO: Wat? Wat is er? Wat heb ik gedaan? Waarom kijk je zo boos? Slecht geslapen?

RIEK: (*haastig*) Nee, nee er is niks. Ze heeft alleen.. alleen...

THEO: O ik snap het al. Ze heeft weer last van haar... Ja dat is een vrouwenkwaal.

RIEK: Dat zal het zijn ja.

THEO: Ik ga eerst m'n ..eh plantjes water geven. (*af deur keuken*)

MAUREEN: Oma, ik ga nog net zo lief het huis uit als ik Tobias niet meer mag zien.

RIEK: Rustig kindje. Doe toch rustig. Er is niks aan de hand. Geloof me nou. Als je straks met je vader...

THEO: (*op met gieter, wordt zwijgend, nagekeken door beide dames, in deur kelder nog eens omkijken, af*)

MAUREEN: (*boos*) Ik zie aan hem dat hij iets van plan is. Maar dat zal hem niet lukken.

RIEK: Kindje, kindje toch. Doe niet zo opgefokt. Er is heus niks aan de hand. Geloof me nou. Ik heb het toch zelf meegemaakt. Vraag het anders aan je moeder.

NELLIE: *(op, aangekleed)* Wat moet ze aan mij vragen?

RIEK: Ik heb haar verteld dat straks Theo met zijn vaderlijke preek zal komen.

NELLIE: O jé zijn we al zover?

RIEK: Ja als kleine meisjes groot worden steekt dat de kop op.

NELLIE: Ja meisje, je zal er doorheen moeten net zoals wij er doorgemoeten hebben.

MAUREEN: Maar oma vertelde dat hij alles zal doen om...

THEO: *(op deur kelder, naar deur keuken, nagekeken door drie zwijgende dames, in deur keuken omkijken)* Wat?

(alle drie dames hoofd schudden)

THEO: *(schouders ophalen af deur keuken)*

NELLIE: Meisje maak je niet druk. Het is zo voorbij.

MAUREEN: Maar wat moet ik doen. *(wanhopig)* Ma, ik geef Tobias niet op. Voor niks en niemand dat pa dat maar weet.

NELLIE: Is het zo erg?

RIEK: Ja ze heeft het behoorlijk te pakken.

NELLIE: Luister meisje als je vader straks met je praat geef hem dan gelijk.

RIEK: Ik zou zeggen geniet ervan.

MAUREEN: Van genieten? Hoe kun je er nu van genieten als...

THEO: *(op met gieter, loopt over toneel naar deur kelder, in deur kelder omkijken, af)*

MAUREEN: Hoe kun je nou genieten als hij probeert om Tobias van mij weg te krijgen?

RIEK: Geniet hoe hij het doet.

NELLIE: Hoe hij staat te stuntelen.

RIEK: Hoe hij de dingen niet bij naam durft te noemen. Dat kan heel leuk zijn hoor. Ik ken meisjes die dan doorvroegen en hun vader steeds verder in verlegenheid brachten totdat ze met zo'n rooie kop stonden te stotteren. Dat was lachen.

MAUREEN: Ik snap er niks van.

NELLIE: Ik zal het je uitleggen. Je oma heeft al verteld dat iedere vader zijn dochter wil beschermen? Dat zit in de man kun je niks aan veranderen moet je ook niet doen. Hij zal daarom een gesprek met je voeren waarin hij alle nadelen van een relatie naar voren zal brengen. Nu kun je twee dingen doen. Of je kunt je hiertegen verzetten en een hoop ruzie veroorzaken of...

RIEK: Je kunt alles gelaten over je heen laten gaan en net doen alsof je geïnteresseerd luistert. Op het eind van het gesprek geef je hem een stevige knuffel en zegt dat je veel aan het gesprek hebt gehad en dat je mee zal nemen wat hij gezegd heeft. En daarna doe je gewoon wat je al wilde doen. Niks mis mee.

MAUREEN: Dus ik moet hem eigenlijk voorliegen?

NELLIE: Het is niet direct voorliegen, het is meer gebruik maken van je vrouwelijke kwaliteiten.

RIEK: Die je nog hard zat nodig hebt in je verdere leven en relatie. Geloof dat maar van mij kindje. Het is dikwijls geven en nemen en meer nemen dan geven.

MAUREEN: *(bedachtzaam)* Ik geloof dat ik het begrijp.

RIEK: Welkom dan in de wereld van het vrouw zijn. Weer een stap dichterbij de volwassenheid.

THEO: *(op deur kelder, zonder gieter)* Is er iets?

(dames schudden hun hoofd)

THEO: (*duidelijk verlegen met situatie*) eh Maureen... ik ..eh heb eens nagedacht en misschien ..eh moeten we toch eens praten.

MAUREEN: Praten? Waarover pa? Ik heb weinig tijd, moet me nog aankleden want Tobias...

THEO: Dat is ..eh nu net waar ik het met je over wilde hebben. Misschien moeten we maar even naar de tuin gaan? Het is mooi weer dus...

MAUREEN: Moet ik zo in de tuin gaan zitten?

THEO: Och niemand ziet je dus dat maakt niet uit. Kom. (*beide af deur binnenkomst*)

NELLIE: (*schudt hoofd*) Er veranderen veel dingen maar zulke dingen niet.

RIEK: Gelukkig niet. Zeg, waar liggen die pijnstillers? Krijg last van m'n arm.

NELLIE: In de keuken. Ik ga koffie zetten, breng ze direct wel mee. (*af deur keuken*)

RIEK: (*vervelen, bij deur kelder*) Wat is er nou eigenlijk zo bijzonder aan die kelder? Ik geloof er niks van dat verhaal van Theo. Er is daar iets wat ik niet mag weten. En ze moeten niet tegen Riek zeggen dat ik iets niet mag want dan doe ik het juist. (*deur open, voorzichtig kijken*) Niks mis met dat trappetje. Er hangt alleen een lucht, jonge, jonge wat een stank. Daar moet ik het mijne van weten. (*af*)

EVEN TIJDSOVERBRUGGING

TOBIAS: (*klopt deur binnenkomst, achter deur*) Hallo? Is daar iemand? Hallo? (*hoofd om deur*) Hallo? Is er iemand thuis? (*op, map met papieren bij zich*) Niemand te zien. Vreemd. En de voordeur stond open. Hallo? Maureen? Ben je thuis? (*loopt over toneel*) Goh, wat een bende. Maar ja ieder heeft zo zijn eigen stijl van leven zullen we maar zeggen. (*snuift zichtbaar*) Nu ruik ik het weer. Het kan niet anders of het komt uit ie deur daar. Vraag me toch af of...

RIEK: (*op deur kelder, duidelijk in "hogere" sferen*) He hallo knapperd.

TOBIAS: Hallo mevrouw. Neemt u mij niet kwalijk dat ik zo maar bij u kom binnen vallen maar de voordeur stond open en ik dacht...

RIEK: Maar dat is echt niet erg. Vet gaaf dat je er weer bent.

TOBIAS: Vet gaaf? Maar ik heb nog geklopt en geroepen maar niemand die iets terug zei. U.. u was ook in de.. de .. daar dus.

RIEK: Ja, ik was in de kelder. Het is daar echt leip(=*leuk*) weet je.

TOBIAS: Niet echt nee. Maar ik kan me er wel iets bij voorstellen als ik dat zo ruik. Gaat het een beetje met u? Wat heeft u aan uw arm gedaan?

RIEK: Och jongen dat stelt echt niks voor. (*beweegt arm alle kanten uit*) Ik voel er helemaal niks van. Voel me vet goed, weet je.

TOBIAS: Misschien is het toch beter als u gaat zitten. U wankelt zo.

RIEK: Jongen geloof me, er is niks mis met me. Voel me echt relaxed. Lang geleden dat ik me zo goed gevoeld heb. En jij? Voel jij je ook te gek?

TOBIAS: Nou ik mag niet klagen.

RIEK: Dacht het ook niet. Hoorde van Maureen dat jullie vet gek op elkaar zijn?

TOBIAS: Nou ..eh dat is misschien ietsje overdreven maar ik moet toegeven dat ik haar graag zie.

RIEK: Nou jongen dat is echt te gek weet je. Het is ook een schat van een spanga tanga(=*leuk meisje*)

TOBIAS: Een wat?

RIEK: Een leuk ding, een lekker ding. (*loopt richting Tobias, deze loopt achterwaarts*) Maar jij bent ook strak(=*goed eruit zien*) jongen. Weet je dat?

TOBIAS: Nou .. eh zoiets zei Maureen gister ook al. Alleen gebruikte ze daar andere woorden voor.

RIEK: Blij dat jullie het zo goed met elkaar kunnen vinden.

TOBIAS: Misschien kunt u toch echt beter gaan zitten. U ziet zo wit.

RIEK: Jongen niks mis met me weet je. Voel me echt te gek. Heb wel dorst. Jij ook?

TOBIAS: Nou ik zou wel iets lusten maar ..eh waar is iedereen?

RIEK: Goed dat je het vraagt jongen. Echt te gek dat je zoiets opmerkt. Nellie is in de keuken, zet te gekke koffie weet je wel? En Maureen en Theo zijn in de tuin. Heb je die te gekke bloemen al gezien?

TOBIAS: Nee, nee. Ik ben nog niet in de tuin geweest.

RIEK: Te gekke kleuren weet je. Te maf voor woorden. Kick op zulk soort planten weet je.

TOBIAS: Niet alleen op zulke planten merk ik wel. Misschien is het beter dat ik eerst maar naar de tuin ga. (*richting deur binnenkomst*)

RIEK: (*haastig voor deur binnenkomst staan*) Maar je gaat toch niet wieberen(=*weggaan*) he?

TOBIAS: U bedoelt dat ik weg ga? Nee natuurlijk niet maar ik ..eh dacht misschien is het beter dat ik even naar.. eh buiten ga.

RIEK: He jongen je spoort toch wel he? We zijn nu saampjes met z'n tweeën en dat moet zo blijven weet je. Lang geleden dat ik met zo'n strak jong ding in één kamer ben geweest.

TOBIAS: (*duidelijk ongemakkelijk*) Maar ..eh mevrouw...

RIEK: Riek. Ik heet Riek.

TOBIAS: Nou ..eh mevrouw Riek u moet toch begrijpen dat u enige jaren ouder.. Misschien is het toch beter dat ik even in de keuken kijk. (*omdraaien*)

RIEK: (*haastig voor deur keuken*)

TOBIAS: Goh daar bent u al. Dat is snel.

RIEK: Jongen ik heb vleugels gekregen. Het is alsof ik zweef.

TOBIAS: Nou dat is precies de reden dat ik u nogmaals voorstel dat u even gaat zitten.

RIEK: Ik kan nog heel m'n leven zitten. Voel me zo goed joh. Jaren jonger voel me. En jij?

TOBIAS: Nou ik.. eh niet. Maar weet u zeker dat...

NELLIE: (*duwt tegen deur*)

RIEK: (*vliegt in armen Tobias*)

NELLIE: Moeder?

THEO: (*op deur binnenkomst*) Nou ik kan wel zeggen dat het gesprek.... Wat is dat nou?

MAUREEN: Tobias? Wat doet oma in jouw armen?

TOBIAS: Nou dat is een redelijk lang verhaal.

RIEK: Doe maar rustig aan. Ik lig hier relaxed in zijn sterke armen. Te gek zeg.

NELLIE: (*trek Riek uit armen Tobias*) Moeder wat ben je nu van plan? Hij kan je zoon zijn.

RIEK: Als zijn vader er toen ook zo strak uit zag had ik toen een te gekke tijd gehad. Dat weet ik zeker.

TOBIAS: Dat bedoel ik nu. Net zolang ik binnen ben slaat ze wartaal uit.

THEO: Die jongen is pas een paar minuten binnen en hij heeft ze al door. Een slimme jongen.

NELLIE: (*zet Riek in stoel*) Blijf daar maar eens zitten.

MAUREEN: Maar jongen, wat is er gebeurd? Ik dacht heel even dat je..

TOBIAS: Doe niet zo gek zeg. Je denkt toch niet dat ik met je oma...? Terwijl ik net het leukste, knapste maar vooral liefste meisje van m'n dromen ontmoet heb?

MAUREEN: Wat zeg je dat lief. Ik vind jou ook de liefste jongen die ik in tijden ontmoet heb. Die ik eigenlijk ooit ontmoet heb. (*trekt hem dichterbij, omhelzing*)

THEO: He, hallo jullie twee. Maureen, laat die jongen eerst zijn verhaal eens vertellen voordat jullie verder gaan met dat geflikflooï.

TOBIAS: (*langzaam Maureen loslaten*) He? Mijn verhaal? O ja. Nou, de voordeur stond open. Ik ben doorgelopen en opeens kwam die mevrouw uit die kast...

THEO: Kelder.

TOBIAS: Ook goed, uit die kelder daar en begon ze raar te doen en te praten. Ze vertelde dat jij in de tuin was maar ik kon niet langs haar, toen wilde ik naar de keuken maar ze vloog voor die deur. Die ging open en hup ze vloog zo in m'n armen.

MAUREEN: Och hoor je dat moeder. Hij wilde naar mij toe komen.

THEO: (*bedenklijk*) Dus ze is in de kelder geweest? Zo, zo.

NELLIE: Tobias is het? Neem het m'n moeder niet kwalijk. Ik weet niet wat haar overkomt. Ik ken haar zo niet en...

THEO: (*haastig*) Maar ik wel. Het is de leeftijd. Gister begon ze ook al wartaal uit te slaan. Ze wist niet meer wie ik was en niet meer wat ze deed. Ik vertelde toch dat ze dacht dat daar de keuken was? Nou ik denk dat het maar het beste is dat ze terug gaat naar dat verzorgingshuis. Daar hebben ze beslist een gesloten afdeling.

NELLIE: Moeder komt niet op een gesloten afdeling.

MAUREEN: Misschien is het nog van de verdoving.

TOBIAS: Verdoving? Het is maar zoals je het noemt. Ik noem het high zijn.

THEO: High? Je bedoelt dat ze...(*wijst kelder*) Daar hebben we het straks dan nog wel over. Maar wat kom je doen?

MAUREEN: Je bent veel te vroeg. Ik ben nog niet eens aangekleed.

TOBIAS: Je mag er zo ook zijn hoor. Maar ik heb belangrijk nieuws en wilde eigenlijk niet wachten tot de tijd die we afgesproken hadden.

THEO: O nieuws. Daar hou ik wel van. Ga zitten, ga zitten. Lust je koffie?

TOBIAS: Graag.

THEO: Hoor je dat moeder? Hij lust koffie en ik ook.

RIEK: En ik lust ook iets. Als er maar veel suiker inzit. Heb dorst weet je. (*maakt aanstalten om te gaan staan*) Wacht ik zal je even helpen.

NELLIE: (*duwt haar terug*) Nee, nee blijf jij maar zitten. Ik haal het wel even. (*haastig af*)

THEO: Zo Tobias alles goed jongen?

TOBIAS: Prima, kon bijna niet beter.

MAUREEN: (*zit naast hem*) Bijna?

TOBIAS: Laat ik het dan zo zeggen. Het kan niet beter en zeker als jullie horen wat voor nieuws ik heb.

THEO: Je maakt me nieuwsgierig jongen.

RIEK: En anders mij wel. Kun je al niet iets vertellen jongen?

THEO: Nee, nee we wachten tot Nellie terug is.

RIEK: Kunnen jullie in die tussentijd misschien stil blijven zitten? Ik snap niet hoe jullie het klaarspelen om steeds maar weer te draaien en te draaien. Ik word er bijna zeeziek van.

NELLIE: (*op met dienblad koffie ed. inschenken*) Kijk eens aan, dan is er koffie.

THEO: Misschien kun je nu vertellen wat je voor nieuws hebt jongen. (*drinkt van koffie*)

TOBIAS: Wij van de politie hebben...

THEO: (*verslikt zich in de koffie en begint vervaarlijk te hoesten*) Po.. politie?

RIEK: Politie? (*fel*) Waar zijn die wouten? Ik moet geen politieman, altijd zo gedreven en altijd van die betweters. Als.. als je alleen maar niest schrijven ze al een bon uit.

THEO: Dus.. dus jullie hebben toch de politie gewaarschuwd? (*tot Tobias*) Jongen ik zweer bij alles wat me heilig is dat het een ongeluk was.

TOBIAS: Een ongeluk? Zoals het in de papieren staat is het inder...

THEO: Daar kan van alles instaan maar het is zoals ik je nu vertel. Ze kwam aanlopen en ik heb haar maar een klein, heel klein rukje aan haar arm gegeven. Stelde niks voor. Echt niet.

RIEK: Echt wel.

THEO: (*harder*) Echt niet!! Ze viel gewoon ongelukkig daar kan niemand iets aan doen. Dat heb je met oudere bejaarden.

TOBIAS: Ik snap echt niet waar u het over...

THEO: Wacht dan zal ik het voordoen. Jullie noemen dat toch een reconfrontatie is het niet?

TOBIAS: Reconstructie zal u bedoelen.

THEO: Ook al goed. Ik stond dus... (*wil opstaan*)

MAUREEN: Pa, ik denk niet dat Tobias komt voor dat ongelukje met oma. Wij hebben tegen niemand iets gezegd hoor.

THEO: Niet? Je bedoelt dat hij niet komt voor (*wijst zichzelf en daarna Riek*)

RIEK: (*is in slaap gesukkeld*)

TOBIAS: Mijnheer Vlokkie met de beste wil van de wereld weet ik niet over welk ongelukje u het heeft. Maar ik wil het wel onderzoeken hoor.

THEO: Onder.. onderzoeken? Nee, nee laat maar. Was een grapje. Een klein geintje.

NELLIE: Ja, ja die Theo is een echte grapjas. (*sarcastisch*) Daar kun je heel wat mee lachen. Jonge, jonge wat hebben we laatste tijd met hem gelachen.

THEO: Maar ..eh mijnheer Tobias wat kom je dan eigenlijk wel doen?

TOBIAS: Dat zal ik jullie vertellen. Ik ben pas afgestudeerd aan de politieacademie. En zoals u misschien weet laten ze pas afgestudeerde agenten niet gelijk op de meute los zoals wij dat noemen.

THEO: Ja, ja wil je niet teveel dat woord politie laten vallen? Daar krijg ik koude rillingen van.

NELLIE: Dat heb je zo met een slecht geweten he.

TOBIAS: Afijn, op een goede dag kregen we bericht van een overlijden.

NELLIE: Dat is altijd sneu. Zulke dingen horen bij het leven maar maakt het niet minder erg.

TOBIAS: Ja en nee. Ik bedoel ja voor diegene die is overleden en nee voor diegene die achterblijven.

THEO: Ik snap er niks van. Waar wil je nu naar toe?

TOBIAS: Laat me dan even uitpraten. Of misschien druk ik me niet goed uit. Het overlijden betrof een echtpaar. Nu was het verzoek aan ons de po.. ik bedoel dus aan alle agenten om familieleden op te snorren. Dat leek mijn chef een leuk klusje voor mij. Ik ben dus in allerlei boeken en archieven gedoken en heb uiteindelijk familie gevonden.

NELLIE: Ja? Dat.. dat is fijn.

THEO: (*zenuwachtig*) Dat.. dat denk ik ook. Lust je nog koffie? En .. en ik moet eigenlijk mijn plantjes nog water geven. En jij moeder moet jij geen verse koffie gaan zetten? (*opstaan*)

NELLIE: Verse koffie? O ja misschien kan ik beter verse koffie gaan zetten.

MAUREEN: Willen jullie de rest van het verhaal niet horend dan?

THEO: Nou ..eh dat horen we nog wel eens een keertje. (*trekt Nellie uit stoel, beide richting deur keuken*) Tobias het.. het was heel leuk je eens gezien te hebben en...

TOBIAS: Mijnheer en mevrouw Vlokkie ik denk inderdaad dat het beter is dat u weer gaat zitten.

THEO: Is.. is dat zo?

TOBIAS: Jawel want wat ik nu ga vertellen gaat u zeker aan.

(*Nellie en Theo zitten, duidelijk zenuwachtig*)

TOBIAS: Goed, (*slaat map open*) Zoals ik al zie heb ik dus familie kunnen vinden. Sterker nog ik heb maar één familielid kunnen vinden.

MAUREEN: Spannend he ma? Het lijkt Goede tijden slechte tijden wel.

THEO: Ben.. ben alleen bang dat we in slechte tijden zijn beland.

TOBIAS: Om mijn verhaal af te maken. Het echtpaar had een testament. Ik kan u dat zo laten lezen als u wilt.

MAUREEN: Testament? Lezen? Wij? Waarom zouden wij dat testament willen lezen?

TOBIAS: Dat komt omdat het enige familie van dat echtpaar jij bent Maureen.

MAUREEN: (*stilte*) Ik? Hoe.. Maar... Ik? (*staan*) Maar dat kan toch niet? Hoe.. hoe kan dat? Pa? Ma?

(*beiden kijken beduusd voor zich*)

MAUREEN: Waar.. waarom zeggen jullie nou niks? Ik.. ik kan toch niet het enige familielid zijn? Dan.. dan moeten jullie toch ook familie zijn? Ik.. ik snap het niet. Waarom zeg je nu niks ma? En jij ook niet pa?

TOBIAS: Ik kan het uitleggen Maureen. Het lijkt me verstandiger dat je gaat zitten.

MAUREEN: (*aarzelend zitten*)

TOBIAS: Jaren geleden werd er in Amerika een baby ontvoerd. Dat heeft toen daar in alle kranten gestaan. Men heeft een uitgebreide zoektocht georganiseerd maar het spoor liep vast. Men kon niks vinden en men nam aan dat die baby dood was. Het echtpaar heeft dat nooit kunnen accepteren en heeft een detectivebureau in de arm genomen. Dit bureau heeft jaren gezocht en had uiteindelijk resultaat. Men heeft toen het echtpaar ingelicht en dat was onderweg naar het vliegveld toen hun auto geschept werd door een vrachtwagen. De inzittende van de auto waren op slag dood. Het detectivebureau heeft, volgens de wet correct gehandeld, en alles aan de plaatselijke pol.. (*blik naar Theo*) gegeven en die heeft uiteindelijk contact met ons opgenomen.

MAUREEN: Ik.. ik snap het nog niet. Wat.. wat hebben wij daar mee te maken? Pa? Ma?

NELLIE: (*zucht diep*) We.. we .. kunnen het haar beter maar vertellen Theo.

THEO: (*knikt*)

MAUREEN: Ver.. vertellen? Wat moeten jullie vertellen?

NELLIE: (*paar maal diep zuchten*) Toen.. toen wij pas getrouwd waren hebben we jaren getobd om kinderen te krijgen. Uiteindelijk bleek dat we geen kinderen konden krijgen. De medische wetenschap was toen nog niet zover als nu en.. en voor ons was het duidelijk. We zouden kinderloos blijven. Totdat je va.. totdat Theo op een avond van zijn werk kwam, hij werkte toen nog, en langs de weg een doosje zag staan. Nieuwsgierig als hij is keek hij in het doosje en vond toen een.. een...

TOBIAS: Baby.

MAUREEN: Een baby? Be.. bedoelen jullie dat..

THEO: Ik.. ik heb dat doosje toen meegenomen naar huis. Ik kon het toch niet langs de weg laten staan? (*vertederd*) Het was een wolk van een baby. Een scheetje was het. Als je het aankeek lachte het al he Nellie?

NELLIE: (*knikt*)

THEO: Nellie heeft toen die kleine uit de doos gehaald. Er zat alleen maar wat babyvoeding bij een schone luier meer niet. Het.. het bleek dat het een meisje was. Een meisje dat wij zo graag wilden hebben.

MAUREEN: (*zacht*) Een meisje? Jullie be.. bedoelen dat ik...

NELLIE: We besloten om niks te zeggen. Tegen niemand. Ik deed net alsof ik in verwachting was, deed een kussen onder m'n kleren en na negen maanden werd de baby geboren. Een meisje, eigenlijk nogal groot voor haar leeftijd maar dat kon net.

THEO: Ondertussen had ik voorzichtig navraag gedaan maar kon niks aan de weet komen. We hebben wekenlang, wat zeg ik maandenlang de kranten uitgeplozen en het nieuws gevolgd maar er werd geen baby vermist.

NELLIE: Uiteindelijk was het heel normaal. Wij hadden een baby gekregen. Jou Maureen. We hebben toen ook de belofte gedaan dat het je aan niks mocht ontbreken en vanaf toen hebben we iedere cent die we konden missen opzij gezet voor jou. Totdat die eikel hiernaast het geld gepakt heeft om die...

THEO: *(legt hand op arm Nellie, met hoofdgebaar naar Tobias)* Daar.. daar kunnen we het later nog wel eens over hebben.

MAUREEN: Dus.. dus ik ben.. ben jullie dochter helemaal niet. Ik.. ik ben een vondeling? *(ijsberen)*

THEO: Ja, maar dat wil niet zeggen dat we minder van je houden.

NELLIE: We houden net zoveel van je alsof je onze eigen dochter was. *(wanhopig)* Je bent onze dochter.

THEO: En.. en dat zal altijd zo blijven. Hoe je ook over ons denkt. We zullen altijd voor je blijven zorgen. We zullen je geven wat we kunnen. We geven het hemd van onslif als jij maar gelukkig bent. Daar leven we voor.

MAUREEN: *(stilte)* Maar.. maar waarom hebben jullie dat nooit verteld?

NELLIE: Och meisje toch. Je moest eens weten hoe vaak we geprobeerd hebben maar we konden het niet. We wilden het tegen je vertellen maar net nu ontmoette je Tobias en we wilden je niet opzadelen met.. *(snikt)*

THEO: We wilden je alleen maar gelukkig zien. En we zagen hoe verliefd, hoe gelukkig je bent nu je hem ontmoet hebt. Al is het dan een poli.. een agent.

NELLIE: Meisje, meisje toch. Kun je ons vergeven?

MAUREEN: Vergeven? Vergeven? Wat moet ik jullie vergeven? Moet ik jullie vergeven dat jullie voor mij gezorgd hebben? Moet ik jullie vergeven dat jullie mij opgevoed hebben als een eigen kind? Moet ik jullie vergeven voor alle liefde die ik van jullie krijg? Daar.. daar valt toch niks aan te vergeven? Er zal toch niks veranderen? Ik ben en blijf toch jullie dochter? *(omhelzing drie)*

TOBIAS: *(kucht)* Het spijt me maar ik ben nog niet klaar met m'n verhaal.

MAUREEN: Niet klaar? Hoezo?

TOBIAS: Nou wettelijk gezien zijn je ..eh ouders strafbaar. Ze hadden namelijk naar de politie moeten gaan en aangifte moeten doen. Daar zouden ze voor vervolgd kunnen worden.

THEO: *(steekt zijn armen uit)* Arresteer me maar. Sla me maar in de boeien. Neem me maar mee naar de gevangenis. Ik neem alle schuld op me. Ik heb toen Nellie gedwongen dat ze niks zou zeggen.

MAUREEN: Pa, dat kun je niet menen.

THEO: Tuurlijk wel kindje. Ik en ik alleen ben verantwoordelijk voor wat er toen gebeurd is.

MAUREEN: Tobias, dat kun je niet maken. Als je mijn vader arresteert is het uit tussen ons. Dan kies ik voor m'n ouders.

TOBIAS: Je brengt me in een moeilijk parket Maureen. Enerzijds roept de plicht anderzijds roept m'n liefde voor jou. *(even stil)* Maar het wordt een stuk makkelijk door dit testament. In dit wettelijk papier staat dat mochten wij, en dan bedoel ik die groep agenten dus, het meisje vinden dat we geen vervolging in mogen stellen tegen de opvoeders cq ouders. Mits zij goed voor haar zijn. En als ik Maureen hoor, zoals ze gister over jullie sprak, is hier weldegelijk sprake van. Gaan we toch tot vervolging over dan zullen de vermoedelijke daders, zoals wij die noemen, bijgestaan worden door een legertje topadvocaten.

THEO: Topadvocaten? Die kunnen we nooit betalen. Je bedoelt zeker een pro deo advocaat?

TOBIAS: Nee mijnheer Vlokkie, ik bedoel wat ik zeg. Op de eerste plaats heb ik, naar aanleiding van dit testament en wat Maureen mij verteld heeft, contact opgenomen met mijn hoogste baas en die heeft beslist dat er geen vervolging mag plaatsvinden.

THEO: O gelukkig dan hoef ik niet in de gevangenis.

TOBIAS: Al zou u de gevangenis in gaan dan zouden die top advocaten u er binnen no time uitgehaald hebben. Daar ben ik van overtuigd.

NELLIE: Maar jongen die kunnen wij nooit betalen. Denk je dat die zomaar naar ons toe komen?

TOBIAS: Nee, niet zomaar, maar voor een vorstelrijk salaris wel. Want u heeft dan misschien geen geld om te betalen, uw dochter Maureen, is multimiljonair. En ik neem aan dat ze u niet in de steek zal laten.

THEO: Mu.. multimilj.. mu...

TOBIAS: Het echtpaar was steen en steenrijk. Toentertijd heeft Amerika op z'n kop gestaan. De FBI heeft stad en land afgezocht maar er schijnbaar niet bij nagedacht dat die kleine het land uitgesmokkeld zou kunnen worden. Hoe ze hier terecht gekomen is en blijft natuurlijk een raadsel.

MAUREEN: Dus.. dus ik bulk van het geld?

TOBIAS: Aangezien jij de enige erfgenaam bent ja. Ik heb hier een papier met het bedrag dat je gaat erven. *(geeft papier aan Maureen)*

MAUREEN: *(leest papier, laten vallen en dreigt flauw te vallen)*

TOBIAS: Rustig, rustig maar. Ik.. ik denk dat het verstandig is dat ik ze even in de frisse lucht breng. Dan kunnen jullie het een en ander ook even verwerken. *(zeult met Maureen naar deur binnenkomst, omdraaien)* Mijnheer Vlokkie, misschien is het niet onverstandig om een schoonmaakdienst uw kelder op te laten ruimen? Ze moeten ook goed luchten want van de stank is daar niet te harden en de dampen kunnen voor sommige rare uitwerkingen hebben. En wat moet de burgemeester niet denken als hij merkt dat er, mogelijk, een hennepkwekerij in de kelder is? *(af)*

THEO: Hennep? Geld? Burgemeester? Ik.. ik snap het niet.

NELLIE: Ik wel. Hij waarschuwt je. Hij weet van die plantjes. We halen nu natuurlijk de landelijke televisie. En je hoort dat er best kans is dat zelfs de burgemeester langs komt. *(kordaat)* Die planten moeten zo snel mogelijk de deur uit. Bel die vriend Koos maar. Bovendien denk ik dat moeder niet goed geworden is van die dampen. Ze is in de kelder geweest en deed toen vreemd volgens die Tobias. *(pakt papier. Lezen, naar lucht happen)* Zijn.. zijn dat.. zeven of.. of acht nullen?

THEO: *(kijkt papier)*

RIEK: *(wakker worden)* O wat ben ik duf. Zou dat nog van de verdoving zijn van gisteren? Ik heb me toch een zware kop. *(ziet beide)* Wat? Wat is er? Wat heb ik gemist?

NELLIE: *(opstaan)* Het lijkt me toch beter dat je boven even gaat liggen. En misschien ik ook wel. Daar vertel ik je alles.

RIEK: *(moeizaam opstaan)* Maar wat is er dan gebeurd? Waar is Maureen en waar is die jongen? He toe Nellie vertel nou eens wat er gebeurd is.

NELLIE: Moeder dat hou je niet voor mogelijk. Die Tobias vertelde van Maureen en nu blijkt dat ze...*(af deur binnenkomst)*

THEO: Zo.. zoveel geld? *(telefoon gaat, hoesten, opnemen)* Met Natasja wat kan ik.. Och wat kan mij het ook schelen. Met Theo. *(doek gaat langzaam dicht)* Koos jongen ... Nee, nee.. Weet je wat jij met die dingen kunt doen Koos. ... Inderdaad Koos daar kun je ze laten en Koos bel me niet meer op als je een zogenaamd goed plan hebt. Trouwens bel me maar nooit meer op. Dag Koos, veel plezier op je vakantieadres.

DOEK

